

Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Kan ikke vurderes
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Intet	Intet

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Fonden foreslås oprettet som en privat selvejende institution i lighed med den eksisterende garantifond for indskydere og investorer. Det har ved udformningen af ordningen været et tungtvejende hensyn at undgå etablering af en egentlig offentlig, administrativ organisation. Samtidig er ordningen tilrettelagt således, at den i perioder, hvor den ikke træder i funktion, blot kræver et minimum af administration i fondsregi.

Stk. 2 fastlægger, hvilke forsikringselskabers konkurs der omfattes af Fondens virke. Fonden skal dække direkte tegnende (modsat genforsikring) skadesforsikringselskaber, der har fået Finanstilsynets tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed. Dette omfatter selskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted her i landet og filialer her i landet af udenlandske skadesforsikringselskaber fra såkaldte tredjelande, dvs. udenfor EU- og EØS - området. Det er således alene de selskaber, som efter EU-reglerne skal have en dansk tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed, der skal være medlem af garantifonden. Filialer i Danmark af forsikringselskaber i andre EU-lande vil således ikke være omfattet af garantifonden. Årsagen hertil er, at Finanstilsynet efter EU-reglerne ikke fører tilsyn med sådanne filialer. Det er overladt til hjemlandets tilsynsmyndigheder. Det er derfor ikke anset for hensigtsmæssigt at lade sådanne filialer eller selskaber, der tilbyder forsikringsydelser i Danmark uden at være etableret her, være omfattet af ordningen.

Til § 2

Bestemmelsen fastslår, at dækning ydes for de i § 1 nævnte selskabers virksomhed i Danmark samt for virksomhed i EØS – området udøvet via filial eller fri tjenesteydelsesvirksomhed af et skadesforsikringselskab med hjemsted i Danmark. Hvis et dansk selskab f. eks. har en filial i Frankrig, vil de franske kunder også skulle dækkes af den danske ordning i tilfælde af det danske selskabs konkurs. Dette svarer til den ordning, som findes i den eksisterende garantifond for indskydere og investorer.

Til § 3

Stk. 1 fastslår, at direkte tegnende skadesforsikringselskaber, der har fået Finanstilsynets tilladelse til forsikringsvirksomhed, har pligt til at være medlem af Fonden, og at de skal yde bidrag til denne.

Stk. 2 fastsætter Fondens formue til minimum 300 mio. kr. Erfaringerne fra konkursen i Plus Forsikring A/S viser, at en formue af denne størrelse vil være tilstrækkelig til at kunne klare det umiddelbare likviditetstræk, hvis et mellemstort skadesforsikringselskab går konkurs. Hvis formuen efter udbetaling af erstatninger og præmie kommer under 300 mio. kr., skal formuen reetableres.

I stk. 3 fastslås, at udgangspunktet for beregningsgrundlaget for ydelser til Fonden er selskabernes direkte bruttopræmieindtægt i Danmark inden for (vise) forbrugerforsikringer, og i stk. 4 begrænses det årlige bidrag for det enkelte selskab til maks. 0,5 % af den direkte bruttopræmieindtægt i Danmark.